

Downloaded via the EU tax law app / web

Privremena verzija

RJEŠENJE SUDA (drugo vijeće)

12. listopada 2017.(*)

„Zahtjev za prethodnu odluku – članak 99. Poslovnika Suda – članak 355. točka 3. UFEU-a – Status Gibraltara – članak 49. UFEU-a – članak 63. UFEU-a – Sloboda poslovnog nastana – Slobodno kretanje kapitala – Potpuno unutarnja situacija”

U predmetu C-192/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Viši sud, Odjel za poreze i *Chancery*, Ujedinjena Kraljevina), odlukom od 24. ožujka 2016., koju je Sud zaprimio 6. travnja 2016., u postupku

Stephen Fisher,

Anne Fisher,

Peter Fisher

protiv

Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs,

uz sudjelovanje:

Her Majesty’s Government of Gibraltar,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Ilešić (izvjestitelj), predsjednik vijeća, A. Rosas, C. Toader, A. Prechal i E. Jarašić, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za S. Fishera, A. Fisher i P. Fishera, R. Mullan i H. Brown, *barristers*, i S. Bedford, *conseillère*,
- za Her Majesty’s Government of Gibraltar, M. Llamas, *QC*,
- za vladu Ujedinjene Kraljevine, D. Robertson i S. Simmons, u svojstvu agenata, uz asistenciju D. Ewarta, *QC*, i O. Jonesa, *barrister*,
- za belgijsku vladu, L. Van den Broeck i M. Jacobs, u svojstvu agenata, uz asistenciju P.

Vlaemincka i R. Verbeke, *advocaten*,

- za španjolsku vladu, A. Sampol Pucurull i A. Rubio González, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, R. Lyal i J. Samnadda, u svojstvu agenata,

odluživši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluži obrazloženim rješenjem, sukladno članku 99. Poslovnika Suda,

donosi sljedeće

Rješenje

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 355. točke 3. UFEU-a i članka 49. i 63. UFEU-a.

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između S. Fishera, A. Fisher i P. Fishera, s jedne strane, i Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (porezna i carinska uprava, Ujedinjena Kraljevina), s druge strane, u vezi s poreznim rješenjem koje je izdala porezna i carinska uprava za razdoblje od 2000. do 2008.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

3 Poglavlje XI. Povelje Ujedinjenih naroda, potpisane u San Franciscu 26. lipnja 1945., naslovljeno „Deklaracija o nesamoupravnim područjima”, sadržava članak 73., koji propisuje:

„Članovi Ujedinjenih naroda koji su odgovorni ili preuzmu odgovornost za upravljanje područjima kojih pučanstvo još nije postiglo punu mjeru samouprave priznaju načelo da su interesi stanovnika tih područja prvenstveni. Oni prihvaćaju kao svetu dužnost i obvezu da što je više moguće unapređuju, unutar sustava Međunarodnog mira i sigurnosti uspostavljenog ovom poveljom, blagostanje stanovnika tih područja [...]”

Status Gibraltara

4 Gibraltar je kolonija britanske krune. On nije dio Ujedinjene Kraljevine.

5 U međunarodnom pravu Gibraltar je na popisu nesamoupravnih područja u smislu članka 73. Povelje Ujedinjenih naroda.

6 U pravu Unije Gibraltar je europsko područje za koje je vanjske odnose odgovorna država članica u smislu članka 355. točka 3. UFEU-a na koje se primjenjuju odredbe Ugovorâ. Međutim, Akt o uvjetima pristupanja Kraljevine Danske, Irske te Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske te izmjene ugovora (SL 1972., L 73, str. 14., u daljnjem tekstu: Akt o pristupanju iz 1972.) propisuje da se određeni dijelovi Ugovorâ ne primjenjuju na Gibraltar.

7 Članak 28. Akta o pristupanju iz 1972. godine propisuje:

„Akti institucija Zajednice koji se odnose na proizvode iz Priloga II. Ugovoru o EEZ-u i na proizvode koji prilikom uvoza u Zajednicu podliježu posebnim pravilima zbog provedbe zajedničke poljoprivredne politike, kao i akti o usklađivanju zakonodavstva država članica u pogledu poreza na promet, ne primjenjuju se na Gibraltar osim ako Vijeće, odlučujući jednoglasno, na prijedlog Komisije predvidi drukčije.” [neslužbeni prijevod]

8 Na temelju članka 29. Ugovora o pristupanju iz 1972., u vezi s njegovim Prilogom I. dijelom I. točkom 4., Gibraltar je isključen iz carinskog područja Unije.

Glavni postupak i prethodna pitanja

9 U vrijeme nastanka činjenica u glavnom postupku supružnici S. i A. Fisher prebivali su u Ujedinjenoj Kraljevini, u kojoj su sa svoje dvoje djece P. i D. Fisher imali uobičajeno boravište. P. Fisher prestao je prebivati u Ujedinjenoj Kraljevini u srpnju 2004. S. Fisher i P. Fisher britanski su državljani, dok je A. Fisher irska državljanka.

10 Obitelj Fisher od 1988. bila je 100-postotni dioničar društva Stan James (Abingdon) Limited (u daljnjem tekstu: SJA), sa sjedištem u Ujedinjenoj Kraljevini. Djelatnost tog društva bila je primanje oklada, a od 1999. posebice upravljanje kladionicama na maloprodajnim mjestima, telefonsko primanje oklada (*teleshopping*) i prognoziranje izgleda za dobitak (koeficijenta) neovisnim kladionicama. Predmetno društvo također je imalo podružnicu sa šestero zaposlenika u Gibraltaru koji su zaprimali oklade iz Njemačke, Irske i Španjolske.

11 Tijekom 1999., na temelju Betting and Gaming Duties Acta 1981 (Zakon o porezima na klađenje i igre na sreću iz 1981.), od kladionica sa sjedištem u Ujedinjenoj Kraljevini zatraženo je da obračunaju porez na primljene oklade koji se u praksi financirao naknadom u iznosu od 9 % koja se naplaćivala klijentima povrh uložene iznosa. Klijent iz Ujedinjene Kraljevine mogao je predati okladu u kladionici sa sjedištem u drugoj državi članici, u kojem slučaju na tu okladu nije bio dužan platiti predmetni porez. Kladionicama sa sjedištima u drugim državama članicama bilo je zabranjeno oglašavanje u Ujedinjenoj Kraljevini kao i dijeljenje sredstava sa subjektom iz Ujedinjene Kraljevine radi primanja oklada.

12 SJA u srpnju 1999. počeo je primati oklade od klijenata s prebivalištem ili sjedištem u Ujedinjenoj Kraljevini preko svoje podružnice sa sjedištem u Gibraltaru. SJA 29. veljače 1999. ustupio je svoju djelatnost telefonskog primanja oklada, uključujući podružnicu u Gibraltaru, društvu Stan James Gibraltar Limited (u daljnjem tekstu: SJG), koje je osnovano u skladu s gibraltarskim pravom sa sjedištem u Gibraltaru te čiji je 100-postotni dioničar bila obitelj Fisher.

13 S. i P. Fisheru te A. Fisher spornim je poreznim rješenjima koja su se odnosila na razdoblje od 2000. do 2008. određeno plaćanje poreza na dohodak u Ujedinjenoj Kraljevini na ime dobiti ostvarene poslovanjem SJG-a. Predmetna porezna rješenja izdana su na temelju odredbi članka 739. Income and Corporation Taxes Acta 1988 (Zakon o porezima na dohodak i dobit iz 1988.), čiji je cilj sprežavanje utaje poreza fizičkih osoba prijenosom imovine koja bi vodila tomu da se dohodak isplaćuje osobi izvan Ujedinjene Kraljevine. U slučaju primjene tih odredbi, ustupitelj (cedent) je obveznik poreza na dohodak osobe s prebivalištem izvan Ujedinjene Kraljevine, neovisno o činjenici je li primio taj dohodak, ako se njime mogao koristiti i prebivao je u Ujedinjenoj Kraljevini.

14 First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Prvostupanjski sud, Odjel za poreze, Ujedinjena Kraljevina) smatrao je da se u predmetnom slučaju primjenjuju navedene odredbe i da sredstva obrane iz nacionalnog prava na koja se pozivaju tužitelji ne mogu ostvariti uspjeh. Međutim, oni su tvrdili kako je na temelju načela navedenih u presudi od 12. rujna 2006., Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544) svako nalaganje plaćanja poreza na dohodak, s obzirom na okolnosti u predmetnom slučaju, nezakonito ograničenje njihova prava na slobodu poslovnog nastana, sadržanog u članku 49. UFEU-a, i/ili njihova prava na slobodno kretanje kapitala na temelju članka 63. UFEU-a.

15 Prvostupanjski sud smatrao je da se S. i P. Fisher ne mogu pozvati na članak 49. UFEU-a

i/ili članak 63. UFEU-a, s obzirom na to da SJG ima sjedište u Gibraltaru i da se ustup dogodio između potonjeg područja i Ujedinjene Kraljevine, tako da situacija o kojoj je riječ u glavnom postupku nije prekogranična situacija, na koju se primjenjuje pravo Unije. A. Fisher imala se, pak, pravo pozvati na predmetne odredbe jer je irska državljanica pa se stoga na nju nije mogao primijeniti sporni porez. S. i P. Fisher te porezna i carinska uprava podnijeli su žalbe protiv odluke prvostupanjskog suda.

16 Sud koji je uputio zahtjev, koji odlučuje o žalbi, smatra da rješavanje pitanja koja su mu postavljena, kad je riječ o ostvarivanju slobode poslovnog nastana i slobodnog kretanja kapitala britanskih državljanica između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine, ovisi posebno o statusu Gibraltara u pravu Unije i njegovu položaju u odnosu na Ujedinjenu Kraljevinu na temelju tog prava te, posebice, o člancima 49. i 63. UFEU-a u vezi s člankom 355. točkom 3. UFEU-a. On pojašnjava da Sudu ne postavlja pitanje o usklađenosti propisa poput onoga Ujedinjene Kraljevine o kojem je riječ u glavnom postupku s pravom Unije jer smatra da može donijeti odluku u glavnom postupku kad primi odgovor na postavljena prethodna pitanja.

17 U tim je okolnostima Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Viši sud, Odjel za poreze i *Chancery*, Ujedinjena Kraljevina) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Za potrebe članka 49. UFEU-a (sloboda poslovnog nastana) i s obzirom na ustavni odnos između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine:

a) Treba li Gibraltar i Ujedinjenu Kraljevinu smatrati kao da su dijelom jedne države članice [...] za potrebe prava Unije, i ako je tako, ima li to za posljedicu da se članak 49. UFEU-a ne primjenjuje između Ujedinjene Kraljevine i Gibraltara, osim u mjeri u kojoj se može primijeniti na unutarnju mjeru, ili podredno [...] za potrebe samog članka 49. UFEU-a, tako da se članak ne primjenjuje, osim u mjeri u kojoj se može primijeniti na unutarnju mjeru?

Podredno,

b) S obzirom na članak 355. stavak 3. UFEU-a, ima li Gibraltar ustavni položaj zasebnog područja Ujedinjene Kraljevine unutar EU-a tako da se [...] ostvarenje prava poslovnog nastana između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine treba smatrati trgovinom unutar EU-a za potrebe članka 49. UFEU-a ili [...] se člankom 49. UFEU-a zabranjuju ograničenja ostvarenja prava poslovnog nastana za državljane Ujedinjene Kraljevine u Gibraltaru (kao zasebnom subjektu)?

Podredno,

c) Treba li Gibraltar smatrati trećom zemljom ili područjem s ušinkom da se pravo Unije primjenjuje samo na transakcije između njih u okolnostima u kojim se pravo Unije primjenjuje između države članice i države nečlanice?

Podredno,

d) Treba li s ustavnim odnosom između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine postupati na neki drugi način za potrebe članka 49. UFEU-a?

2. Kako se, ako uopće, odgovor na ova pitanja razlikuje prilikom razmatranja u kontekstu članka 63. UFEU-a (i, slijedom navedenog, slobode kretanja kapitala) umjesto članka 49. UFEU-a?”

O prethodnim pitanjima

18 Na temelju članka 99. Poslovnika Suda, kad se odgovor na pitanje postavljeno u prethodnom postupku može jasno izvesti iz sudske prakse, Sud može u svakom trenutku, na prijedlog suca izvjestitelja te nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odlučiti obrazloženim rješenjem.

19 U ovom predmetu valja primijeniti tu odredbu.

20 Sud koji je uputio zahtjev svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, u biti pita treba li članak 355. točku 3. UFEU-a u vezi s člankom 49. UFEU-a ili člankom 63. UFEU-a tumačiti na način da je ostvarivanje slobode poslovnog nastana ili slobodnog kretanja kapitala britanskih državljana izmeđ u Ujedinjene Kraljevine i Gibraltara, s obzirom na pravo Unije, situacija u kojoj su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu.

21 Najprije valja istaknuti da sud koji je uputio zahtjev – koji, uvažavajući posebnosti predmeta, mora ocijeniti nužnost donošenja prethodne odluke kako bi mogao donijeti presudu i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu (presuda od 27 lipnja 2017., Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, t. 24. i navedena sudska praksa) – ne pita Sud o usklađenosti s pravom Unije zakonodavstva poput onoga Ujedinjene Kraljevine o kojem je riječ u glavnom postupku i na temelju kojeg su donesena sporna porezna rješenja ni o tome postoje li u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku elementi koji predstavljaju poveznicu s pravom Unije, tako da bi se u predmetnom slučaju primjenjivali članci 49. i 63. UFEU-a, a taj bi sud imao zadaću obaviti takve provjere.

22 Naime, on samo zahtijeva pojašnjenje odnosa između Ujedinjene Kraljevine i Gibraltara s obzirom na pravo Unije kako bi utvrdio treba li ta dva područja smatrati jednom državom članicom u smislu članaka 49. i 63. UFEU-a.

23 U tim je okolnostima potrebno istaknuti kako je Sud u točki 56. presude od 13. lipnja 2017., The Gibraltar Betting and Gaming Association, (C-591/15, EU:C:2017:449) već presudio da članak 355. točku 3. UFEU-a u vezi s člankom 56. UFEU-a treba tumačiti na način da je pružanje usluga gospodarskih subjekata s poslovnim nastanom u Gibraltaru osobama s uobičajenim boravištem ili poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini situacija u kojoj su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu.

24 S tim u vezi, kao prvo treba napomenuti da, iako je sud koji je uputio zahtjev u odluci kojom se upućuje prethodno pitanje naveo članke 49. i 63. UFEU-a kao i članak 355. točku 3. UFEU-a, ipak se čini da iz te odluke proizlazi da se činjenično stanje u glavnom postupku odvijalo u razdoblju od 2000. do 2008. te stoga prethodi stupanju na snagu Lisabonskog ugovora. Uzimajući to u obzir, sadržaj navedenih odredbi u svakom slučaju odgovara sadržaju članaka 43. i 56. UFEU-a i članka 299. stavku 4. UFEU-a, koji su se primjenjivali prije stupanja na snagu navedenog Ugovora.

25 Kao drugo, ustaljena je sudska praksa da se članak 56. UFEU-a, koji uređuje slobodu pružanja usluga, i članci 49. i 63. UFEU-a, koji se odnose na slobodu poslovnog nastana odnosno na slobodno kretanje kapitala, ne primjenjuju u situaciji u kojoj su svi elementi ograničeni na unutarnja pitanja jedne države članice (vidjeti u tom smislu presude od 15. studenoga 2016., Ullens de Schooten, C-268/15, EU:C:2016:874, t. 47. i navedenu sudsku praksu i od 13. lipnja 2017., The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, t. 33.).

26 Kao treće, članci 49. i 63. UFEU-a – poput članka 56. UFEU-a, o kojem je bila riječ u predmetu u kojem je donesena presuda od 13. lipnja 2017., The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449) – primjenjivi su na područje Gibraltara na temelju članka

355. točke 3. UFEU-a. Naime, isključenja Gibraltara iz područja primjene akata Unije u pojedinim pravnim područjima koja su predviđena Aktom o pristupanju iz 1972. ne odnose se na slobodu poslovnog nastana ni na slobodno kretanje kapitala, koji su uređeni navedenim člancima 49. i 63. UFEU-a.

27 U takvim okolnostima ne može se prihvatiti tumačenje članka 355. točke 3. UFEU-a u vezi s člancima 49. i 63. UFEU-a različito od onoga koje je dao Sud s obzirom na članak 355. točku 3. UFEU-a u vezi s člankom 56. UFEU-a u presudi od 13. lipnja 2017., *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449).

28 S tim u vezi, Sud je u točki 36. navedene presude pojasnio kako činjenica da Gibraltar nije dio Ujedinjene Kraljevine ne može biti presudna prilikom utvrđivanja treba li ta dva područja u svrhu primjenjivosti odredaba o temeljnim slobodama smatrati jednom državom članicom.

29 U tu je svrhu Sud kao prvo ispitao uvjete pod kojima se članak 56. UFEU-a primjenjuje na području Gibraltara, nakon čega je u točki 39. te presude zaključio da se – s obzirom na to da članak 355. točka 3. UFEU-a proširuje primjenjivost odredbi prava Unije na područje Gibraltara, uz iznimku isključenja koja nisu relevantna kad je riječ o slobodi pružanja usluga – članak 56. primjenjuje na navedenom području pod istim uvjetima kao i u Ujedinjenoj Kraljevini.

30 Isto mora vrijediti i za članke 49. i 63. UFEU-a, koji su, na temelju članka 355. točke 3. UFEU-a, kako je to istaknuto u točki 26. ovog rješenja, u potpunosti primjenjivi na područje Gibraltara. Nebitna je u tom pogledu činjenica primjene članka 49. i 63. UFEU-a na Ujedinjenu Kraljevinu kao državu članicu i njihova primjena na Gibraltar kao europsko područje za koje je vanjske odnose odgovorna država članica u smislu članka 355. točke 3. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu od 13. lipnja 2017., *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, t. 40. navedenu sudsku praksu).

31 Kao drugo, Sud je istaknuo kako ne postoje drugi elementi na temelju kojih bi se veze između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine u svrhu članka 56. UFEU-a mogle smatrati sličnima onima koje postoje između dviju država članica, pri čemu je s tim u vezi pojasnio da bi izjednačavanje trgovine između Gibraltara i Ujedinjene Kraljevine s trgovinom između dviju država članica značilo nijekanje povezanosti priznate u članku 355. točki 3. UFEU-a između tog područja i te države članice (vidjeti u tom smislu presudu od 13. lipnja 2017., *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, t. 41. i 42.). Međutim, takva ocjena jednako vrijedi kad je riječ o člancima 49. i 63. UFEU-a.

32 Iz prethodno navedenog proizlazi da članak 355. točku 3. UFEU-a u vezi s člankom 49. UFEU-a ili člankom 63. UFEU-a treba tumačiti na način da je ostvarivanje slobode poslovnog nastana ili slobodnog kretanja kapitala britanskih državljana između Ujedinjene Kraljevine i Gibraltara, s obzirom na pravo Unije, situacija u kojoj su svi elementi ograničeni na jednu državu članicu.

33 To tumačenje ne može biti dovedeno u pitanje argumentom vlade Gibraltara prema kojem bi takav zaključak ugrozio cilj osiguranja funkcioniranja unutarnjeg tržišta iz članka 26. UFEU-a kao i cilj koji se odnosi na uključivanje Gibraltara u to tržište, a koji se, prema mišljenju te vlade, nastoji postići člankom 355. točkom 3. UFEU-a.

34 Naime, prema samom svojem tekstu, članak 26. stavak 2. UFEU-a predviđa da unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica na kojem se slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala osigurava u skladu s odredbama Ugovora, pri čemu članci 49. i 63. UFEU-a predstavljaju takvu odredbu kad je riječ o slobodi poslovnog nastana i slobodnom kretanju kapitala. Međutim, kao što je to navedeno u točki 25. ovog rješenja, primjenjivost članka 49. UFEU-

a ili ?lanka 63. UFEU-a na predmetnu situaciju zahtijeva postojanje stranog elementa.

35 Navedeno tuma?enje ni u kojem slu?aju ne dovodi do neprimjenjivosti ?lanka 56. UFEU?a na podru?je Gibraltara. Naime, te odredbe ostaju u potpunosti primjenjive na navedeno podru?je pod istim uvjetima, uklju?uju?i onaj koji se odnosi na zahtjev postojanja stranog elementa, kao što su i oni odre?eni za bilo koje drugo podru?je Unije na koje se te odredbe primjenjuju (vidjeti u tom smislu presudu od 13. lipnja 2017., *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, t. 47.).

36 Utvr?enja u vezi sa statusom Gibraltara na temelju nacionalnog ustavnog prava ili na temelju me?unarodnog prava ne dovode u pitanje to tuma?enje, kao što je to Sud u biti pojasnio u to?kama 49. do 55. presude od 13. lipnja 2017., *Gibraltar Betting and Gaming Association* (C-591/15, EU:C:2017:449).

37 Naime, kad je rije? osobito o argumentima koji se temelje na me?unarodnom pravu, Sud je podsjetio kako je nesporno da se Gibraltar nalazi na popisu nesamoupravnih podru?ja u smislu ?lanka 73. Povelje Ujedinjenih naroda. Me?utim, tuma?enje ?lanka 355. to?ke 3. UFEU-a u vezi s ?lankom 49. UFEU-a ili ?lankom 63. UFEU-a navedeno u to?ki 32. ovog rješenja nema nikakva utjecaja na status podru?ja Gibraltara na temelju me?unarodnog prava i ne može se shvatiti na na?in da ugrožava odvojen i razli?it status navedenog podru?ja (vidjeti u tom smislu presudu od 13. lipnja 2017., *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C-591/15, EU:C:2017:449, t. 52. i 54.).

38 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da na postavljena pitanja valja odgovoriti tako da ?lanak 355. to?ku 3. UFEU-a u vezi s ?lankom 49. UFEU-a ili ?lankom 63. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da je ostvarivanje slobode poslovnog nastana ili slobodnog kretanja kapitala britanskih državljana izme?u Ujedinjene Kraljevine i Gibraltara, s obzirom na pravo Unije, situacija u kojoj su svi elementi ograni?eni na jednu državu ?lanicu.

Troškovi

39 Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vije?e) odlu?uje:

?lanak 355. to?ku 3. UFEU-a u vezi s ?lankom 49. UFEU-a ili ?lankom 63. UFEU-a treba tuma?iti na na?in da je ostvarivanje slobode poslovnog nastana ili slobodnog kretanja kapitala britanskih državljana izme?u Ujedinjene Kraljevine i Gibraltara, s obzirom na pravo Unije, situacija u kojoj su svi elementi ograni?eni na jednu državu ?lanicu.

Potpisi

* Jezik postupka: engleski